

РЕШЕНИЕ

№ 39108

гр. София, 09.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8830** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 87 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на С. Х. С., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Жалбоподателят иска отмяна на решението. Твърди, че обжалваният акт е постановен при грубо нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че с последващата молба за международна закрила се е позовал на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, а именно раждането на третото му дете, както и предоставен хуманитарен статут на всички останали членове на семейството му, които пребивават в България. Счита, че има нарушения на материалния закон – пълно игнориране на императивната норма на чл.9, ал.6 от ЗУБ, както и неправилна преценка на допустимостта по чл.13, ал.2 от ЗУБ – превратно тълкуване на понятието „нови обстоятелства“. Излага още, че в обжалваното решение липсва какъвто и да е анализ за най-добрия интерес на децата.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П., оспорва жалбата. Излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, счита, че се установява следната фактическа обстановка:

Началото на разглежданото производство е поставено с молба от 04.06.2026г. Процесната молба молителят обосновава с твърдението, че има родена дъщеря на 28.04.2026г. в [населено място] на име А. Н. Х. и че това е обективно нов факт настъпил след приключване на всички минали процедури.

Установява се, че жалбоподателят е [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., етническа принадлежност: кюрд, вероизповедание: мюсюлманин сунит, семейно положение: неженен, ЛНЧ: [ЕГН].

Молбата е приета за последваща по смисъла на §1, т. 6 ДР на ЗУБ.

С нея чужденецът е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България като се позовал на нови, според него обстоятелства – родена дъщеря на 28.04.2026г. в [населено място] на име А. Н. Х..

С обжалваното в настоящото производство решение на Интервюиращ орган към председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет е отказано допускането на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 76 б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Административният орган е формирал извод, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Представените копия на акт за раждане и на решения за предоставяне на хуманитарен статут по никакъв начин не доказват твърденията на кандидата за нововъзникнали проблеми в И., тъй като той е напуснал родината си заради конфликти от битов характер. Приел е, че удостоверението за раждане на А. Н. Х. не е нов факт, тъй като в предходното производство за международна закрила са били обсъдени роднинските връзки на чуждия гражданин и не обосновава основателност на последващата молба за закрила. АО е приел, че молителят използва последващата молба за предоставяне на международна закрила с цел да осуети изпълнението на наложените принудителни административни мерки от органите на МВР, а именно да узакони нелегалния си престой на територията на Република България.

В мотивите на оспореното решение се съдържа и анализ на ситуацията в И. въз основа на справка с вх. № МД-02-192/15.05.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, от която е направил заключение, че в страната на произход на С. Х. С. има условия за безопасен и нормален живот.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената в закона писмена форма. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ.

Решението е издадено при правилно тълкуване и прилагане на закона. Съгласно чл. 76а ЗУБ (Нов - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.), предвиждащ, че производството за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът:..... 4. е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с

влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България.

Жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановени са четири предходни, влезли в сила решения.

На следващо място, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 76а от ЗУБ, вр. чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ, за да се приеме, че молбата е недопустима.

В раздел III „Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила“, състоящ се от разпоредбите на чл. 76а - чл. 76в от ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40-42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а от ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 от ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 от ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а от ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 от ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 от ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца, като тези писмени доказателства следва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Обосновано и правилно е прието от ответния орган, че не са налице нови обстоятелства от съществено значение за личното положение или относно държавата по произход, които да са основание за допустимост на последващата молба. Направен е анализ на заявеното в молбата от чужденеца и правилно е констатирано, че последващата молба не следва да се допуска до производство за предоставяне на закрила. Интервюиращият орган правилно е преценил, че в депозираната последваща молба за закрила от лицето не се сочат нови обстоятелства по смисъла на ЗУБ, а соченото обстоятелства относно раждането на дете не са нови обстоятелства по смисъла на цитираните норми.

Преценката на административния орган, че в последващата молба на чужденеца за международна закрила рег. № КП-01-1638/04.06.2026 г. не се съдържа изложение на нови обстоятелства е правилна. Доколкото в последващата молба се релевират факти относно семейното му положение /раждане на дете/; те са съществували и по време на предходното производство,

поради което те не са нови, а са преклудирани. По изложените съображения, съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваното решение.

Към настоящия момент, с оглед обстановката в И. не са налице основания за преразглеждане на молбата за закрила на жалбоподателя, съответно за допускане на последващата му молба до производство по предоставяне на закрила. От наличната по делото справка с вх. № МД-02-266 от 17.07.2026г. относно актуалната политическа и икономическа обстановка в И. може да се направи извод за наличието на значително подобрение на цялостната ситуация по отношение на сигурността в страната спрямо периода на първоначалното разглеждане на молбата за закрила на чуждия гражданин, като това подобрение има траен и устойчив характер. Обстановката в И. не се е влошила, напротив значително по-добра е в сравнение с тази, когато оспорващият е напуснал И.. Липсват данни по делото, семейните връзки да не могат да се запазят и да се развият в държавата на произход на жалбоподателя. В тази връзка, административният орган, след като подробно, обстойно и последователно е изследвал твърденията и опасенията на молителя, анализирал е положението в И., взел е предвид писмени доказателства, е стигнал до правилен извод, който следва да се потвърди.

Приетата по делото справка е изготвена в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището (бивше наименование Европейска служба за подкрепа в областта на убежището) за изготвяне на информация за страните на произход“. Те следва да се кредитират. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно посочената справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

Извършеният анализ обуславя извод за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен.

С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. С., гражданин на И., ЛНЧ: [ЕГН], срещу решение на Интервюиращ орган към Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при Министерски съвет, с което му е отказано допускане на последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението НЕ подлежи на обжалване.